

3 Synet (A) og hørelsen (B)

3.1 Synet (A)

3.1.1 Generelle forhold

En fører af et motorkøretøj skal have et syn, der er så tilstrækkeligt godt, at føreren kan køre motorkøretøj på betryggende vis. I kørekortsammenhænge er det relevant at se på synsstyrken, synsfeltet, synsevnen i mørke, følsomhed over for blænding, kontrastfølsomhed, dobbeltsyn og andre synsfunktioner, som kan bringe færdselssikkerheden i fare.

Kravene til ansøgere/førere af motorkøretøjer i Gruppe 2 er generelt større end i Gruppe 1.

3.1.2 Lægeligt kørselsforbud

Såfremt et eller flere af de specifikke synskrav ikke er opfyldt, bør der sædvanligvis udstedes et lægeligt kørselsforbud til de pågældende kørekortkategorier. De enkelte krav fremgår af de følgende afsnit om synsstyrke, synsfelt og andre tilstande af betydning.

Hvis patienten ikke fuldt ud opfylder synskravene, er der dog mulighed for, at kørsel af Gruppe 1-køretøjer alligevel kan tillades. Dette kræver påbegyndelse af en kørekortsag som beskrevet i kapitel 2.4, hvor der skal gennemføres en øjenlægeundersøgelse og en vejledende helbredsmæssig køretest.

Ved fremadskridende øjensygdom eller tiltagende synsfeltdefekt skal den behandlingsansvarlige læge være særligt opmærksom på at udstede kørselsforbud, når lægen opdager, at synskravene ikke længere er opfyldt.

3.1.3 Dokumentation ved udstedelse og fornyelse af kørekort

I forbindelse med udfyldelse af kørekortattesten skal lægen ved sin undersøgelse af synet særligt lægge vægt på synsstyrken, synsfeltet, synsevnen i mørke, følsomhed over for blænding og kontrastfølsomhed. Lægen skal også være opmærksom på dobbeltsyn og visse andre øjensygdomme, som kan bringe trafik- sikkerheden i fare. Der er ikke krav til farvesyn.

Det vil i en række sammenhænge være relevant, at der foreligger en aktuel undersøgelse og udtalelse fra en speciallæge i øjensygdomme om førerevnen.

3.2 Synsstyrke

3.2.1 Krav til synsstyrken

- **Gruppe 1**

Synsstyrken skal – eventuelt med korrigerende briller eller kontaktlinser – være på mindst 0,5 på de to øjne tilsammen (binokulære syn). Der er ingen øvre grænser for korrektionens styrke.

Blindhed eller svagtsynethed på det ene øje er tilladt, hvis det seende øje opfylder kravet om en synsstyrke på mindst 0,5, eventuelt med korrigerende briller eller kontaktlinser. Det kræver dog, at egen læge eller speciallæge i øjensygdomme vurderer, at denne tilstand har eksisteret så længe, at patienten har vænnet sig til det.

- **Gruppe 2**

Synsstyrken skal – eventuelt med korrigerende briller eller kontaktlinser – være på mindst 0,8 på det bedste øje og mindst 0,1 på det dårligste øje. Bruger patienten briller, må brillestyrken ikke overstige plus 8 dioptrier (korrektion for langsynethed), fordi større korrektion medfører ringformet synsfeltsudfald fra brillekanten. Patienten skal kunne tåle korrektionen godt. Der er ikke nogen begrænsning på brug af kontaktlinser.

Brug af indopererede linser er ikke sammenligneligt med brug af briller eller kontaktlinser, og der er ikke ovenstående begrænsninger ved brug af indopererede linser fraset situationer, hvor der også anvendes briller.

3.2.2 Lægeligt kørselsforbud

Såfremt patienten ikke opfylder kravene i de pågældende kørekortkategorier til synsstyrke, bør lægen som udgangspunkt udstede et lægeligt kørselsforbud.

For Gruppe 1-førere gælder, at et nyligt konstateret tilfælde af dobbeltsyn eller et så stort tab af synsevne på det ene øje, at vedkommende funktionelt er blevet enøjet, bør efterfølges af et kørselsforbud i en individuelt fastsat periode.

Før genoptagelse af kørsel skal kørekortet fornyes. Er tilstanden reversibel, kan det dog være tilstrækkeligt at udstede et lægeligt kørselsforbud, indtil tilstanden er normaliseret.

Fornyelse af kørekort sker ved, at der påbegyndes en kørekortsag som nærmere beskrevet i kapitel 2.4.

»Tvivl eller uenighed om føreregnetheden«. Kravene er nærmere beskrevet i nedenstående afsnit »Krav ved udstedelse og fornyelse af kørekort«. Dobbeltsyn vil som udgangspunkt ikke være foreneligt med kørsel med Gruppe 2-køretøjer, men må vurderes nøje i hvert enkelt tilfælde med henblik på at fastlægge dobbeltsynets beliggenhed og udstrækning og det binokulære synsfelt. Da der til Gruppe 2 kræves syn på begge øjne, er behandling med klap ikke tilstrækkelig for at få kørselsforbuddet ophævet.

Hvis en fører af et køretøj i Gruppe 2 får et alvorligt tab af synsevne på det ene øje, bør lægen sædvanligvis udstede et kørselsforbud i en periode, så patienten kan vænne sig til tilstanden. Denne periode skal fastsættes individuelt afhængigt af graden af synsevnetab. Jo større synsevnetab, jo længere tilvænningsperiode. Tilvænningsperioden vil sædvanligvis ikke være under tre måneder. Synsstyrkekravene for Gruppe 2 skal desuden være opfyldt, før kørselsforbuddet kan ophæves.

Der kan i visse tilfælde gøres undtagelser til kravene om synsstyrke til Gruppe 1. Det forudsætter, at der påbegyndes en kørekortsag som nærmere beskrevet i kapitel 2.4. »Tvivl eller uenighed om føreregneheden«. Kravene er nærmere beskrevet i nedenstående afsnit »Krav ved udstedelse og fornyelse af kørekort«.

Der er normalt ikke baggrund for at give et lægeligt kørselsforbud til personer med Gruppe 2-kørekort, som er enøjede, men som har et gyldigt kørekort udstedt i henhold til de regler, der var på udstedelsestidspunktet.

3.2.3 Undersøgelsesmetode

Synsstyrken undersøges for hvert øje (monokulært) samt for begge øjne samtidig (binokulært). Bruger patienten briller eller kontaktlinser, skal lægen både undersøge og oplyse resultater med og uden korrektionen.

3.2.4 Krav ved udstedelse og fornyelse af kørekort

Synsstyrkekravene skal være opfyldt. Der kan i ganske særlige tilfælde gøres undtagelser til kravene om synsstyrke, så en fører kan få udstedt, forny eller bevare kørekort til Gruppe 1-køretøjer, selvom ansøger ikke fuldt ud lever op til kravene for synsstyrke i denne gruppe. Det forudsætter, at der foreligger en udtalelse fra en speciallæge i øjensygdomme, som har konstateret, at der ikke er andre nedsættelser af synsfunktionen som eksempelvis nedsat synsfelt, blænding, nedsat kontrastfølsomhed og synsevne i tussmørke og på betingelse af, at ansøger har gennemført en vejledende helbredsmæssig køretest på tilfredsstillende vis.

Ved fremadskridende synsstyrketab bør der sædvanligvis anbefales et vilkår for kørekortet om individuelt fastsat tidsbegrænsning.

Ansøgere om kørekort til Gruppe 1-køretøjer med et nyligt konstateret tilfælde af dobbeltsyn eller tab af synsevne på det ene øje kan først genoptage kørsel/få udstedt kørekort efter en udtalelse fra egen læge eller speciallæge i øjensygdomme og på betingelse af, at ansøger gennemfører en vejledende helbredsmæssig køretest (VHK) på tilfredsstillende vis. Der kan stilles vilkår for kørekortet om anvendelse af øjenklap.

Dobbeltsyn vil normalt ikke være forenelig med kørsel med Gruppe 2-køretøjer, men må vurderes nøje i hvert enkelt tilfælde med henblik på at fastlægge dobbeltsynets beliggenhed og udstrækning og det binokulære synsfelt. Da der til Gruppe 2 kræves syn på begge øjne, er behandling med klap ikke tilstrækkelig til udstedelse eller fornyelse af kørekort.

3.2.5 Dokumentation ved udstedelse og fornyelse af kørekort

Synsstyrken kan enten angives i kørekortattesten som en brøk eller som decimaltal ($6/12 = 0,5$).

3.3 Synsfelt

3.3.1 Krav til synsfeltet

Et normalt synsfelt er afgørende for at kunne orientere sig i trafikken. En fører af et motorkøretøj skal derfor have en vis evne til at opfatte, hvad der sker til højre og venstre samt opad og nedad, når blikket peger lige ud.

- **Gruppe 1**

Synsfeltet med et eller begge øjne skal i det vandrette plan have en udstrækning på mindst 120 grader. Derudover skal synsfeltet være mindst 50 grader til venstre og 50 grader til højre. I op- og nedadgående retning skal synsfeltet være 20 grader. Der må ikke være udfald inden for en radius af 20 grader fra det centrale synsfelt.

- **Gruppe 2**

Synsfeltet med begge øjne (det binokulære synsfelt) skal i det vandrette plan have en udstrækning på mindst 160 grader, og synsfeltet skal være mindst 70 grader til venstre og 70 grader til højre. I op- og nedadgående retning skal synsfeltet være 30 grader. Der må ikke være udfald inden for en radius af 30 grader fra det centrale synsfelt.

3.3.2 Lægeligt kørselsforbud

Såfremt patienten ikke opfylder kravene til synsfeltet i de pågældende kørekortkategorier, bør lægen sædvanligvis udstede et lægeligt kørselsforbud. Kørselsforbuddet kan være midlertidigt eller permanent afhængigt af tilstandens karakter. Hvis lægen er i tvivl, bør patienten undersøges af en speciallæge i øjen- sygdomme, som skal vurdere patientens evne til at føre motorkøretøj på baggrund af ovennævnte krav til synsfeltet.

Der er dog visse undtagelsesmuligheder for Gruppe 1. For at vurdere om der kan gøres undtagelser, skal der foretages en vejledende helbreds-mæssig køretest (VHK). Der skal derfor påbegyndes en kørekortsag som nærmere beskrevet i kapitel 2.4. »Tvivl eller uenighed om føreregnetheden«.

Der er normalt ikke baggrund for at give et lægeligt kørselsforbud til personer med Gruppe 2-kørekort, som er enøjede og dermed ikke fuldt ud opfylder synsfeltskravene, men som har et gyldigt kørekort udstedt i henhold til de regler, der var gældende på udstedelsestidspunktet.

3.3.3 Undersøgelsesmetode

Synsfeltets ydergrænse bestemmes med Donders metode i horisontalplanet, i vertikalplanet samt i skrå- meridianerne for at finde eventuelle kvadrant- eller hemianopsier (bortfald af dele af øjets synsfelt).

Ved anvendelse af andre undersøgelsesmetoder, som for eksempel perimetri og campimetri, gælder samme synsfeltgrænser som ved Donders metode. Såfremt der både foreligger resultater fra undersøgelse med Donders metode og perimetri, vil den mere nøjagtige perimetri eller campimetri sædvanligvis være gældende.

Synsfeltgrænserne refererer overalt til det binokulære synsfelt, og når der i praksis kun er syn på det ene øje, vil den fysiologiske blinde plet ikke være et udfald, der diskvalificerer til kørekort. Hvis undersøgelsen viser en synsfeltdefekt eller mistanke om synsfeltdefekt, bør der udføres en undersøgelse hos en speciallæge i øjensygdomme.

3.3.4 Krav ved udstedelse og fornyelse af kørekort

Synsfeltkravene skal være opfyldt. Der kan i ganske særlige tilfælde gøres undtagelser til kravene om synsfelt, så en fører kan få udstedt, fornyet eller bevaret kørekort til Gruppe 1-køretøjer, selvom ansøger ikke fuldt ud lever op til kravene for synsfelt i denne gruppe. Det forudsætter, at der foreligger en udtalelse fra egen læge eller speciallæge i øjensygdomme, som har konstateret, at der ikke er andre nedsættelser af synsfunktionen som eksempelvis blænding, nedsat kontrastfølsomhed og synsevne i tussmørke og på betingelse af, at ansøger efterfølgende har gennemført en vejledende helbreds-mæssig køretest på tilfredsstillende vis.

Ved fremadskridende synsfeltindskrænkning bør der sædvanligvis anbefales et vilkår for kørekortet om individuelt fastsat tidsbegrænsning.

3.3.5 Dokumentation ved udstedelse og fornyelse af kørekort

Resultatet af undersøgelsen af synsfeltet skrives i kørekortattesten. Hvis der foreligger en synsfeltdefekt, og denne ikke er stationær, eller hvis egen læge er i tvivl, bør der foreligge en aktuel udtalelse fra en speciallæge i øjensygdomme, som beskriver, om ansøger opfylder synskravene. Det vil ofte være relevant at medsende udskrifter af digitale synsfeltundersøgelser.

3.4 Fremadskridende øjensygdom af betydning for synsevnen

3.4.1 Generelle forhold

De ovennævnte krav til synsstyrken og synsfeltet vil normalt være udgangspunktet ved vurderingen af de trafiksikkerhedsmæssige konsekvenser af en øjensygdom. Dette afsnit vedrører både Gruppe 1- og Gruppe 2-kørekort, og der må derfor i denne sammenhæng skelnes mellem de forskellige krav til syns- styrke og synsfelt til henholdsvis Gruppe 1 og 2.

Hvis lægen får oplysninger om, at patienten har en fremadskridende øjensygdom, som på sigt kan få betydning for evnen til at føre motorkøretøj på betryggende vis, skal lægen så vidt muligt sikre, at der bliver fulgt op på problemstillingen, så vedkommende ikke fortsætter kørsel, selv om synskravene ikke længere er opfyldt. Hvis lægen er i tvivl, om patienten opfylder synskravene, bør patienten undersøges af en speciallæge i øjensygdomme med henblik på en vurdering af, om kravene til at føre motorkøretøj er opfyldte, både på det pågældende tidspunkt og på længere sigt.

3.4.2 Lægeligt kørselsforbud

Hvis en læge bliver opmærksom på, at en øjensygdom har en sådan karakter, at der er fare for trafiksikkerheden, bør lægen udstede et kørselsforbud. Dette er tilfældet, når kravene til synsstyrken og/eller syns- feltet til den relevante kørekortkategori ikke kan opfyldes.

Hvis lægen er i tvivl om, hvorvidt vurderingen af synskravene er opfyldt, bør patienten undersøges af en speciallæge i øjensygdomme, som skal vurdere patientens evne til at føre motorkøretøj.

3.4.3 Krav ved udstedelse og fornyelse af kørekort

Hvis ansøgeren på undersøgelsestidspunktet opfylder synskravene, kan kørekortet udstedes til både motorkøretøjer i Gruppe 1 og Gruppe 2. Udstedelsen kan, afhængigt af sygdommens karakter, ske med et vilkår om individuelt fastsat tidsbegrænsning. Der bør i så fald sædvanligvis fastsættes en tidsbegrænsning, som tager udgangspunkt i den pågældende øjensygdom og sygdommens normale udvikling.

3.4.4 Dokumentation ved udstedelse og fornyelse af kørekort

Hvis der foreligger oplysninger om, eller undersøgelsen viser tegn på fremadskridende øjensygdom af betydning for synsevnen, bør kørekortattesten indeholde en aktuell vurdering fra egen læge eller en speciallæge i øjensygdomme om sygdommens forventede udvikling.

3.5 Nedsat kontrastfølsomhed, følsomhed over for blænding eller natteblindhed

3.5.1 Generelle forhold

Nedsat kontrastfølsomhed, følsomhed over for blænding, natteblindhed og dobbeltsyn kan være af trafiksikkerhedsmæssig betydning for førere af både små (Gruppe 1) og store køretøjer (Gruppe 2). Væsentlig nedsat mørkeadaptationsevne (natteblindhed) vil også i dagslystimerne kunne udgøre en trafiksikkerhedsmæssig risiko ved færdsel i områder uden dagslys, for eksempel i tunneller og parkeringskældere.

Der er kun fastsat specifikke krav til førere med kørekort til Gruppe 2, men symptomerne kan være så omfattende, at også kørsel med mindre køretøjer (Gruppe 1) kan være problematisk.

3.5.2 Lægeligt kørselsforbud

Hvis en læge bliver opmærksom på, at en fører lider af nedsat kontrastfølsomhed, følsomhed over for blænding eller natteblindhed, skal lægen vurdere, om symptomerne er så udtalte, at der bør udstedes et kørselsforbud. Der er i kørekortbekendtgørelsen kun specifikke krav til Gruppe 2.

3.5.3 Undersøgelsesmetode

Der findes ikke specifikke undersøgelsesmetoder, der kan dokumentere nedsat kontrastfølsomhed, følsomhed over for blænding eller natteblindhed. Diagnoserne, der sædvanligvis må stilles af en øjenlæge, må baseres på en konkret lægelig vurdering og undersøgelse samt sygehistorien. Da problemstillingerne ikke kan objektiviseres, er det i høj grad op til den enkelte fører selv at vurdere, om man lever op til færdselslovens § 54, stk. 2, som forpligter den enkelte til kun at køre, hvis man er i stand til det »på fuldt betryggende måde«.

3.5.4 Krav ved udstedelse og fornyelse af kørekort

Hvis ansøgeren har så alvorlige symptomer, at kørsel ikke vurderes forsvarlig, kan kørekort ikke udstedes eller fornyes. Der er i henhold til kørekortbekendtgørelsen mulighed for at lave begrænsninger i kørekortet, så der kun må køres i dagtimerne.

3.5.5 Dokumentation ved udstedelse og fornyelse af kørekort

Ved udfyldelsen af kørekortattesten skal lægen kun nævne øjensygdomme af betydning for synsevnen. Diagnosen skal angives i kørekortattesten under supplerende oplysninger. Hvis der foreligger en udtalelse fra en speciallæge i øjensygdomme, bør denne vedlægges.

3.6 Hørelsen (B)

3.6.1 Generelle forhold

Der er ingen specifikke krav til hørelsen til hverken førere af Gruppe 1- eller Gruppe 2-køretøjer, men da manglende hørelse kan udgøre et trafikikkerhedsmæssigt problem, bør der være fokus på at optimere hørelsen.

3.6.2 Lægeligt kørselsforbud

Der vil kun i helt særlige situationer være behov for et lægeligt kørselsforbud på grund af hørenedsættelse. Dette kan være i situationer, hvor der er andre samtidige helbredsforhold af betydning, for eksempel begyndende demens. Det vil ofte være relevant at rådgive førere med hørenedsættelse om brug af høreapparat.

3.6.3 Undersøgelsesmetode

Begge ører prøves samtidigt i fire meters afstand. Hvis almindelig talestemme ikke kan forstås, bør det undersøges, om patienten med fordel kan anvende høreapparat.

3.6.4 Krav ved udstedelse og fornyelse af kørekort

- **Gruppe 1**

Der er ingen krav om høreevne til førere af køretøjer i Gruppe 1. Der kan ikke stilles vilkår i kørekortet om brug af høreapparat og sidespejle.

- **Gruppe 2**

Ved betydende hørenedsættelse skal førere i Gruppe 2 have en udtalelse fra egen læge eller en speciallæge i øre-næse-halssygdomme om graden af hørenedsættelse og dennes betydning for høreevnen. Lægen skal særligt udtale sig om, hvilke indretninger der bedst muligt kan kompensere for den ned- satte høreevne, eksempelvis brug af høreapparat eller spejle på køretøjet.